

1. Jan Apostoł stwierdza, że będąc na wyspie Patmos doznał widzenia w „dzień Pański”, które zostało mu przekazane przez Jezusa Chrystusa, za pośrednictwem anioła.
2. Słowa Jezusa do 7-miu Kościołów w Azji

„I obróciłem się, by widzieć, co za głos do mnie mówił; a obróciwszy się, ujrzałem siedem złotych świeczników, i pośród świeczników kogoś podobnego do Syna Człowieczego (...) W prawej swej ręce miał siedem gwiazd i z Jego ust wychodził miecz obosieczny, ostry. (...) siedem gwiazd – to są Aniołowie siedmiu Kościołów, a siedem świeczników – to jest siedem Kościołów.” [Ap 1, 12-20]

„Dwom moim Świadkom dam władzę, a będą prorokować obleczeni w wory, przez tysiąc dwieście sześćdziesiąt dni». Oni są dwoma drzewami oliwnymi i dwoma świecznikami, co stoją przed Panem ziemi. A jeśli kto chce ich skrzywdzić, ogień wychodzi z ich ust i pożera ich wrogów. Jeśliby zechciał ktokolwiek ich skrzywdzić, w ten sposób musi być zabity. Mają oni władzę zamknąć niebo, by deszcz nie zraszał dni ich prorokowania, i mają władzę nad wodami, by w krew je przemienić, i wszelką plagą uderzyć ziemię, ilekroć zechcą. A gdy dopełnią swojego świadectwa, Bestia, która wychodzi z Czeluści, wyda im wojnę, zwycięży ich i zabije. A zwłoki ich [leżeć] będą na placu wielkiego miasta, które duchowo zwie się: Sodoma i Egipt, gdzie także ukrzyżowano ich Pana. I [wielu] spośród ludów, szczepów, języków i narodów przez trzy i pół dnia ogląda ich zwłoki; a zwłok ich nie zezwalają złożyć do grobu. Wobec nich mieszkańcy ziemi cieszą się i radują; i dary sobie nawzajem będą przesyłali, bo ci dwaj prorocy mieszkańcom ziemi zadali katuszy. A po trzech i pół dniach duch życia z Boga w nich wstąpił i stanęli na nogi. A wielki strach padł na tych, co ich oglądali. Posłyszeli oni donośny głos z nieba do nich mówiący: «Wstąpcie tutaj!» I w obłoku wstąpili do nieba, a ich wrogowie ich zobaczyli. W owej godzinie nastąpiło wielkie trzęsienie ziemi i runęła dziesiąta część miasta, i skutkiem trzęsienia ziemi zginęło siedem tysięcy osób. A pozostali ulegli prerażeniu i oddali chwałę Bogu nieba.” [Ap 11, 3-13]

„Oni są dwoma drzewami oliwnymi (...), co stoją przed Panem ziemi.” — nie ma w Apokalipsie opisanej wizji z drzewami oliwnymi. Zapewne jest to nawiązanie do tego, co powiedziało siedem gromów w rozdziale 10-tym, bo tylko ta treść Apokalipsy jest ukryta.

„Powtórnie tak go zapytałem: Co oznaczają te dwie gałązki oliwne, z których złotymi rurkami płynie złota oliwa?» (...) I wyjaśnił: «To są dwaj pomazańcy, którzy stoją przed Panem całego świata.»” [Za 4, 12-14] — jest to nawiązanie do [Ap 11, 3-13].

Bestia wychodząca z Czeluści o której mowa powyżej, to antychryst, który będzie obalonym i zabitym władcą jakiegoś państwa. Później okaże się, że on żyje, choć uważano go za martwego.

„I ujrzałem jedną z jej głów jakby śmiertelnie zranioną, a rana jej śmiertelna została uleczone. A cała ziemia w podziwie powiodła wzrokiem za Bestią” [Ap 13, 3].

Po swym ujawnieniu się, ponownie zostanie władcą, choć nie wiadomo, czy tego samego państwa którym zarządzał przed swoją śmiercią.

„Bestia, którą widziałeś, była i nie ma jej, ma wyjść z Czeluści, i zdąży na zagładę. A zdumieją się mieszkańcy ziemi, ci, których imię nie jest zapisane w księdze życia od założenia świata – spoglądając na Bestię, iż była i nie ma jej, a ma przybyć. Tu trzeba zrozumienia, o mający mądrość! Siedem głów to jest siedem gór tam, gdzie siedzi na nich Niewiasta. I siedmiu jest królów: pięciu upadło, jeden istnieje, inny jeszcze nie przyszedł, a kiedy przyjdzie, ma na krótko pozostać. A Bestia, która była i nie ma jej, i ona jest ósmym, a jest spośród siedmiu i zdąży na zagładę.” [Ap 17, 8-11].

Poniżej przedstawię listy Jana do 7 Kościołów. Czytając je, trzeba jednak mieć na uwadze to, choć są w nich podane nazwy miejscowości faktycznie istniejących 2000 lat temu, to w ujęciu Apokalipsy św. Jana która jest mocno symboliczna, mogą one utożsamiać poszczególne odłamy chrześcijaństwa. Nie należy więc miejsc opisywanych w tych listach brać dosłownie.

a) List do człowieka należącego do Kościoła w Efezie od tego który przechadza się między złotymi świecznikami

„Aniołowi Kościoła w Efezie napisz: To mówi Ten, który trzyma w prawej ręce siedem gwiazd, Ten, który się przechadza wśród siedmiu złotych świeczników: Znam twoje czyny: trud i twoją wytrwałość, i to że złych nie możesz znieść, i że próbie poddałeś tych, którzy zwą samych siebie apostołami, a nimi nie są, i żeś ich znalazł kłamcami. Ty masz wytrwałość: i zniósłeś cierpienie dla imienia mego – niez mordowany. Ale mam przeciw tobie to, że odstąpiłeś od twej pierwotnej miłości. Pamiętaj więc, skąd spadłeś, i nawróć się, i pierwsze czyny podejmij! Jeśli zaś nie – przyjdę do ciebie i ruszę świecznik twój z jego miejsca, jeśli się nie nawrócisz. Ale masz tę [zaletę], że nienawidzisz czynów nikolaitów, których to czynów i Ja nienawidzę. (...) Zwycięzcy dam spożyć owoc z drzewa życia, które jest w raju Boga.” [Ap 2, 1-7]

7 gwiazd, to 7-miu aniołów Kościołów [Ap 1, 20]. 7 gwiazd symbolizuje więc 7-mioro ludzi, ściśle wiernych i oddanych Jezusowi jak Apostołowi, jaśniejących w oczach Boga, swą dobrocią i prawością niczym gwiazdy.

7 świeczników to 7 Kościołów [Ap 1, 20]. Dlaczego świecznik symbolizuje Kościół? Bo w nim osadza się świecę dającą światło. Świecą tą jest każdy kto przyjmuje nauczanie Jezusa.

Mianem nikolaitów przypuszczalnie nazwano sektę gnostycką, która tworzyła własne, fałszywe teksty o życiu Jezusa oraz o Jego nauczaniach.

Ci którzy zwą się Apostołami a nimi nie są, odnosi się do Świadków Jehowy. Tylko oni spośród wszystkich odłamów chrześcijaństwa siebie tak nazywają.

Aniołem o którym mowa (pierwsze zdanie z powyższego cytatu), jest określony ktoś, kto zdemaskuje całe nauczanie Świadków Jehowy jako fałszywe.

Wstępnie list do tego Kościoła utożsamiam z listem do katolicyzmu.

b) List do człowieka należącego do Kościoła w Smyrnie od tego który jest Pierwszy i Ostatni, który był martwy, a ożył

„Aniołowi Kościoła w Smyrnie napisz: To mówi Pierwszy i Ostatni, który był martwy, a ożył: Znam twój ucisk i ubóstwo – ale ty jesteś bogaty – i [znam] obelgę wyrządzoną przez tych, co samych siebie zowią Żydami, a nie są nimi, lecz synagogą szatana. Przystań się lękać tego, co będziesz cierpieć. Oto diabeł ma niektórych spośród was wtrącić do więzienia, abyście próbie zostali poddani, a znieść będziecie ucisk przez dziesięć dni. Bądź wierny aż do śmierci, a dam ci wieniec życia. (...) Zwycięzcy śmierć druga na pewno nie wyrządzi szkody.” [Ap 2, 8-11]

Śmierć druga oznacza pójście na „zmartwychwstanie potępienia”.

Ci którzy sami siebie zwą Żydami a nie są nimi, lecz synagogą szatana, to masoni — grupa ludzi wiernych szatanowi, chcąc w sposób stopniowy zawładnąć całym światem wykorzystując do tego swe wpływy w świecie polityki i finansów.

Aniołem o którym mowa jest określony ktoś wiernie służący Jezusowi, kto zostanie osobiście dotknięty atakiem masonerii.

c) List do człowieka należącego do Kościoła w Pergamonie od tego który ma miecz obosieczny ostry

„Aniołowi Kościoła w Pergamonie napisz: To mówi Ten, który ma miecz obosieczny, ostry. Wiem, gdzie mieszkasz: tam, gdzie jest tron szatana, a trzymasz się mego imienia i wiary mojej się nie zaparłeś, nawet we dni Antypasa, wiernego świadka mego, który został zabity u was, tam gdzie mieszka szatan. Ale mam nieco przeciw tobie, bo masz tam takich, co się trzymają nauki Balaama, który pouczył Balaka, jak podsunąć synom Izraela sposobność do grzechu przez spożycie ofiar składanych bożkom i uprawianie rozpusty. Tak i ty także masz takich, co się trzymają podobnie nauki nikolaitów. Nawróć się zatem! Jeśli zaś nie – przyjdę do ciebie niebawem i będę z nimi walczył mieczem moich ust. (...) Zwycięzcy dam manny ukrytej i dam mu biały kamień, a na kamieniu wypisane imię nowe, którego nikt nie zna oprócz tego, kto [je] otrzymuje.” [Ap 2, 12-17]

„A z Jego ust wychodzi ostry miecz, by nim uderzyć narody: On paść je będzie różgą żelazną i On wyciska tłocznię wina zapalczego gniewu Wszechmogącego Boga. A na szacie i na biodrze swym ma wypisane imię: KRÓL KRÓLÓW I PAN PANÓW.” [Ap 19, 15-16]

d) List do człowieka należącego do Kościoła w Tiatyrze od tego który ma oczy jak płomień ognia, a nogi podobne do drogiego metalu

„Aniołowi Kościoła w Tiatyrze napisz: To mówi Syn Boży: Ten, który ma oczy jak płomień ognia, a nogi Jego podobne są do drogiego metalu. Znam twoje czyny, miłość, wiarę, posługę i twoją wytrwałość, i czyny twoje ostatnie liczniejsze od pierwszych, ale mam przeciw tobie to, że pozwalasz działać niewieście Jezabel, która nazywa siebie prorokinią, a naucza i zwodzi moje sługi, by uprawiali rozpustę i spożywali ofiary składane bożkom. Dałem jej czas, by się mogła nawrócić, a ona nie chce się odwrócić od swojej rozpusty. Oto rzucam ją na łożo boleści, a tych, co z nią cudzołożą – w wielkie utrapienie, jeśli od czynów jej się nie odwrócą; i dzieci jej porażę śmiercią. A wszystkie Kościoły poznają, że Ja jestem Ten, co przenika nerki i serca; i dam każdemu z was według waszych czynów

nów. Wam zaś, pozostałym w Tiatryrze, mówię, wszystkim, co tej nauki nie mają, tym, co – jak mówią – nie poznali "głębini szatana": nie nakładam na was nowego brzemienia, to jednak, co macie, zatrzymajcie, aż przyjdę. A zwycięzcy i temu, co czynów mych strzeże do końca, dam władzę nad poganami, a różga żelazna będzie ich paść: jak naczyńne gliniane będą rozbić – jak i Ja to wziętem od mojego Ojca – i dam mu gwiazdę poranną." [Ap 2, 18-28]

„(...) I staną Smok przed mającą rodzić Niewiastą, ażeby skoro porodzi, pożreć jej dziecię. I porodziła Syna – Mężczyznę, który wszystkie narody będzie paść różgą żelazną. I zostało porwane jej Dziecię do Boga i do Jego tronu. A Niewiasta zbiegła na pustynię, gdzie miejsce ma przygotowane przez Boga, aby ją tam żywiono przez tysiąc dwieście sześćdziesiąt dni." [Ap 12, 4-6]

„Ogłoszę postanowienie Pana: Powiedział do mnie: «Tyś Synem moim, Ja Ciebie dziś zrodziłem. Żądam ode Mnie, a dam Ci narody w dziedzictwo i w posiadanie Twoje krańce ziemi. Żelazną różgą będziesz nimi rządzić i jak naczyńne garnkarza ich pokruszysz»" [Ps 2, 7-9]

Imię Jezabel oznacza „nieskalana”, „czysta”.

e) List do człowieka należącego do Kościoła w Sardes od tego co ma 7 Duchów Boga i 7 Aniołów Kościołów

„Aniołowi Kościoła w Sardes napisz: To mówi Ten, co ma Siedem Duchów Boga i siedem gwiazd: Znam twoje czyny: masz imię, [które mówię], że żyjesz, a jesteś umarły. Stań się czujnym i umocnij resztę, która miała umrzeć, bo nie znalazłem twych czynów doskonałymi wobec mego Boga. Pamiętaj więc, jak wzięłeś i usłyszałeś, strzeż tego i nawróć się! Jeśli więc czuwać nie będziesz, przyjdę jak złodziej, i nie poznasz, o której godzinie przyjdę do ciebie. Lecz w Sardes masz kilka osób, co swoich szat nie splamiły; będą chodzić ze Mną w bieli, bo są godni. Tak szaty białe przywdzieje zwycięzca, i z księgi życia imienia jego nie wymażę. I wyznam imię jego przed moim Ojcem i Jego aniołami." [Ap 3, 1-5]

f) List do człowieka należącego do Kościoła w Filadelfii od Świętego, Prawdomównego, co ma klucz Dawida, co otwiera, a nikt nie zamknie, co zamyka, a nikt nie otwiera

„Aniołowi Kościoła w Filadelfii napisz: To mówi Święty, Prawdomówny, Ten, co ma klucz Dawida, Ten, co otwiera, a nikt nie zamknie, i Ten, co zamyka, a nikt nie otwiera. Znam twoje czyny. Oto postawiłem jako dar przed tobą drzwi otwarte, których nikt nie może zamknąć, bo ty chociaż moc masz znikomą, zachowałeś moje słowo i nie zaparłeś się mego imienia. Oto Ja ci daję [ludzi] z synagogi szatana, spośród tych, którzy mówią o sobie, że są Żydami – a nie są nimi, lecz kłamią. Oto sprawię, iż przyjdą i padną na twarz przed twymi stopami, a poznają, że Ja cię umiłowalem. Skoro zachowałeś nakaz mojej wytrwałości i Ja cię zachowam od próby, która ma nadejść na cały obszar zamieszkały, by wypróbować mieszkańców ziemi. Przyjdę niebawem: Trzymaj, co masz, by nikt twego wieńca nie zabrał! Zwycięzco uczynię filarem w świątyni Boga mojego i już nie wyjdzie na zewnątrz. I na nim imię Boga mojego napiszę i imię miasta Boga mojego, Nowego Jerozolimę, co z nieba zstępuje od mego Boga, i moje nowe imię." [Ap 3, 7-12]

g) List do człowieka należącego do Kościoła w Laodycei od Amena, Świadka wiernego i prawdomównego będącego początkiem stworzenia Bożego

„Aniołowi Kościoła w Laodycei napisz: To mówi Amen, Świadek wierny i prawdomówny, Początek stworzenia Bożego: Znam twoje czyny, że ani zimny, ani gorący nie jesteś. Obys był zimny albo gorący! A tak, skoro jesteś letni i ani gorący, ani zimny, chcę cię wyrzucić z mych ust. Ty bowiem mówisz: "Jestem bogaty", i "wzbogaciłem się", i "niczego mi nie potrzeba", a nie wiesz, że to ty jesteś nieszczęsny i godzien litości, i biedny i ślepy, i nagi. Radzę ci kupić u mnie złotą w ogniu oczyszczającego, abys się wzbogacił, i białe szaty, abys się obłócił, a nie ujawniła się haniebna twa nagość, i balsamu do namaszczenia twych oczu, byś widział. Ja wszystkich, których kocham, karcę i ćwiczę. Bądź więc gorliwy i nawróć się! Oto stoję u drzwi i kołaczę: jeśli kto posłyszysz mój głos i drzwi otworzy, wejść do niego i będę z nim wieczerzał, a on ze Mną. Zwycięzcy dam zasiąść ze Mną na moim tronie, jak i Ja zwyciężyłem i zasiadłem z mym Ojcem na Jego tronie." [Ap 3, 14-21]

3. Łamanie 7-miu pieczęci na które jest zamknięta Księga zapisana wewnątrz i na odwrocie

a) Łamanie pieczęci nr 1

„I ujrzałem: oto biały koń, a siedzący na nim miał łuk. I dano mu wieniec, i wyruszył jako zwycięzca, by [jeszcze] zwyciężać." [Ap 6, 2]

Łuk i wieniec to symbole zwycięstwa. Powyższy cytat opisuje kogoś notorycznie prowadzącego wojny i ciągle zwyciężającego. Gdyby go odnieść do czasów współczesnych, to zapewne chodziłoby w nim o U.S.A. które prowadzi wiele wojen i wszystkie wygrywa. Często ich wojny lub wsparcia innych sił walczących, kończą się obaleniem władcy np. Saddama Husajna, czy Muammara al-Kaddafiego. Zapewne dlatego użyto słów „by [jeszcze] zwyciężać”.

b) Łamanie pieczęci nr 2

„I wyszedł inny koń barwy ognia, a siedzącemu na nim dano odebrać ziemi pokój, by się wzajemnie ludzie zabijali – i dano mu wielki miecz." [Ap 6, 4]

Miecz jest symbolem wojny. Zatem „wielki miecz” jest symbolem wojny światowej.

c) Łamanie pieczęci nr 3

„(...) I ujrzałem: a oto czarny koń, a siedzący na nim miał w ręce wagę. I usłyszałem jakby głos w pośrodku czterech Zwierząt, mówiący: «Kwarta pszenicy za denara i trzy kwarty jęczmienia za denara, a nie krzywdź oliwy i wina!»" [Ap 6, 5-6]

Waga jest symbolem głodu. W [Am 8, 11] czytamy: „(...) zesłę głód na ziemię, nie głód chleba ani pragnienie wody, lecz głód słuchania słów Pańskich." Oliwa nawiązuje do winnicy do której często nawiązywał Jezus w swych przypowieściach, a wino nawiązuje do Jego Krwi. „Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskreszę w dniu ostatecznym." [J 6, 54]

„Potem ujrzałem czterech aniołów stojących na czterech narożnikach ziemi, powstrzymujących cztery wiatry ziemi, aby wiatr nie wiał po ziemi ani po morzu, ani na żadne drzewo. I ujrzałem innego anioła, wstępującego od wschodu słońca, mającego pieczęć Boga żywego. Zawołał on donośnym głosem do czterech aniołów, którym dano moc wyrządzić szkodę ziemi i morzu: «Nie wyrządzajcie szkody ziemi ni morzu, ni drzewom, aż opieczetujemy na czołach sługi Boga naszego». I usłyszałem liczbę opieczetowanych: sto czterdzieści cztery tysiące opieczetowanych ze wszystkich pokoleń synów Izraela: z pokolenia Judy dwanaście tysięcy opieczetowanych, z pokolenia Rubena dwanaście tysięcy, z pokolenia Gada dwanaście tysięcy, z pokolenia Asera dwanaście tysięcy, z pokolenia Neftalego dwanaście tysięcy, z pokolenia Manassa dwanaście tysięcy, z pokolenia Symeona dwanaście tysięcy, z pokolenia Lewiego dwanaście tysięcy, z pokolenia Issachara dwanaście tysięcy, z pokolenia Zabulona dwanaście tysięcy, z pokolenia Józefa dwanaście tysięcy, z pokolenia Beniamina dwanaście tysięcy opieczetowanych." [Ap 7, 1-8]

„Wyście wytrwali przy Mnie w moich przeciwnościach. Dlatego i Ja przekazuję wam królestwo, jak Mnie przekazał je mój Ojciec: abyście w królestwie moim jedli i pili przy moim stole oraz żebyście zasiadali na tronach, sądząc dwanaście pokoleń Izraela." [Łk 22, 28-30]

d) Łamanie pieczęci nr 4

„I ujrzałem: oto koń trupio bładny, a imię siedzącego na nim Śmierć, i Otchłań mu towarzyszyła. I dano im władzę nad czwartą częścią ziemi, by zabijali mieczem i głodem, i morem, i przez dzikie zwierzęta." [Ap 6, 8]

Są tu opisane następstwa wojny światowej, która rozpoczęła się w momencie złamania pieczęci nr 2. Jej efektem będzie fizyczny głód oraz masowa śmierć z braku pożywienia i z powodu ataków na ludzi wygłodniałej dzikiej zwierzyny.

e) Łamanie pieczęci nr 5

„A gdy otworzył pieczęć piątą, ujrzałem pod ołtarzem dusze zabitych dla Słowa Bożego i dla świadectwa, jakie mieli. I głosem donośnym tak zawołały: «Dokądże, Władco święty i prawdziwy, nie będziesz sądził i wymierzał za krew naszą kary tym, co mieszkają na ziemi?» I dano każdemu z nich białą szatę i powiedziano im, by jeszcze krótki czas odpoczęły, aż pełną liczbę osiągną także ich współstудzy oraz bracia, którzy, jak i oni, mają być zabici." [Ap 6, 9-11]

„(...) «Ci przyodziani w białe szaty kim są i skąd przybyli?» I powiedziałem do niego: «Panie, ty wiesz». I rzekł do mnie: «To ci, którzy przychodzą z wielkiego ucisku i opłukali swe szaty, i w krwi Baranka je wybielili. Dlatego są przed tronem Boga i w Jego świątyni cześć Mu oddają we dnie i w nocy. A Zasiadający na tronie rozciągnie namiot nad nimi. Nie będą już łaknąć ani nie będą już pragnąć, i nie porazi ich słońce ani żaden upał, bo paść ich będzie Baranek, który jest pośrodku tronu, i poprowadzi ich do źródeł wód życia: i każdą łzę otrze Bóg z ich oczu.» [Ap 7, 13-17]

„Będzie bowiem wówczas wielki ucisk, jakiego nie było od początku świata aż dotąd i nigdy nie będzie. Gdyby ów czas nie został skrócony, nikt by nie ocalał. Lecz z powodu wybranych ów czas zostanie skrócony.” [Mt 24, 21-22]

Liczba osób które zginą w tym ucisku i trafią przed Tron Boga będzie ogromna: „Potem ujrzałem: a oto wielki tłum, którego nie mógł nikt policzyć, z każdego narodu i wszystkich pokoleń, ludów i języków, stojący przed tronem i przed Barankiem. Odziani są w białe szaty, a w rękę ich palmy. I głosem donośnym tak wołają: «Zbawienie u Boga naszego, Zasiadającego na tronie i u Baranka.»” [Ap 7, 9-10]

f) Złamanie pieczęci nr 6

„I ujrzałem: gdy otworzył pieczęć szóstą, stało się wielkie trzęsienie ziemi i słońce stało się czarne jak włosienny wór, a cały księżyc stał się jak krew. I gwiazdy spadły z nieba na ziemię, podobnie jak drzewo figowe wstrząsane silnym wiatrem zrzuci na ziemię swe niedojrzałe owoce. Niebo zostało usunięte jak księga, którą się zwija, a każda góra i wyspa z miejsc swych poruszone. A królowie ziemscy, wielmoże i wodzowie, bogacze i możni, i każdy niewolnik, i wolny ukryli się do jaskiń i górskich skał. I mówią do gór i do skał: «Padnijcie na nas i zakryjcie nas przed obliczem Zasiadającego na tronie i przed gniewem Baranka, bo nadszedł Wielki Dzień Jego gniewu, a któż zdoła się ostać?»” [Ap 6, 12-17]

Pieczęć nr 6 rozpoczyna Armagedon. Spadające gwiazdy to wielki grad o masie od 26 kg – 150 kg: „I grad ogromny o wadze jakby talentu spadł z nieba na ludzi. A ludzie Bogu bluźnili za plagę gradu, bo plaga jego jest bardzo wielka.” [Ap 16, 21]; w pojedynczych miejscach na świecie, grad wielkości arbuza już się zdarzał – tu jednak mamy jednak jego zapowiedź na skalę światową.

g) Złamanie pieczęci nr 7

„A gdy otworzył pieczęć siódmą, zapanowała w niebie cisza jakby na pół godziny. I ujrzałem siedmiu aniołów, którzy stoją przed Bogiem, a dano im siedem trąb. I przyszedł inny anioł, i stanął przy ołtarzu (...) wziął naczynie na żar, napełnił je ogniem z ołtarza i zrzucił na ziemię, a nastąpiły gromy, głosy, błyskawice, trzęsienie ziemi. A siedmiu aniołów, mających siedem trąb, przygotowało się, aby zatrząbić.” [Ap 8, 1-6]

„Potem Świątynia Boga w niebie się otworzyła, i Arka Jego Przymierza ukazała się w Jego Świątyni, a nastąpiły błyskawice, głosy, gromy, trzęsienie ziemi i wielki grad.” [Ap 11,19]

— Trąba nr 1

„I pierwszy zatrząbił. A powstał grad i ogień – pomieszane z krwią, i spadły na ziemię. A spłonęła trzecia część ziemi i spłonęła trzecia część drzew, i spłonęła wszystka trawa zielona.” [Ap 8, 7]

— Trąba nr 2

„I drugi anioł zatrząbił: i jakby wielka góra płonąca ogniem została w morze rzucona, a trzecia część morza stała się krwią i wyginęła w morzu trzecia część stworzeń - te, które mają dusze – i trzecia część okrętów uległa zniszczeniu.” [Ap 8, 8-9]

— Trąba nr 3

„I trzeci anioł zatrząbił: i spadła z nieba wielka gwiazda, płonąca jak pochodnia, a spadła na trzecią część rzek i na źródła wód. A imię gwiazdy zowie się Piołun. I trzecia część wód stała się piołunem, i wielu ludzi pomarło od wód, bo stały się gorzkie. I czwarty anioł zatrząbił: i została rażona trzecia część słońca i trzecia część księżycy i trzecia część gwiazd, tak iż zaćmiła się trzecia ich część i dzień nie jaśniał w trzeciej swej części, i noc – podobnie.” [Ap 8, 10-12]

— Trąba nr 4

„I czwarty anioł zatrząbił: i została rażona trzecia część słońca i trzecia część księżycy i trzecia część gwiazd, tak iż zaćmiła się trzecia ich część i dzień nie jaśniał w trzeciej swej części, i noc - podobnie.” [Ap 8, 12]

„I ujrzałem, a usłyszałem jednego orła lecącego przez środek nieba, mówiącego donośnym głosem: «Biada, biada, biada mieszkańcom ziemi wskutek pozostałych głosów trzech aniołów, którzy mają [jeszcze] trąbić!»” [Ap 8, 13] — Jak widać orzeł ten zna przyszłość – wie co nastąpi jak zagrają kolejne trąby. Zatem orzeł, to Bóg Ojciec.

— Trąba nr 5

„I piąty anioł zatrząbił: i ujrzałem gwiazdę, która z nieba spadła na ziemię, i dano jej klucz od studni Czeluści. I otworzyła studnię Czeluści, a dym się unióśł ze studni jak dym z wielkiego pieca, i od dymu studni zaćmiło się słońce i powietrze. A z dymu wyszła szarańcza na ziemię, i dano jej moc, jaką mają ziemskie skorpiony. I powiedziano jej, by nie czyniła szkody trawie na ziemi ani żadnej zieleni, ani żadnemu drzewu, lecz tylko ludziom, którzy nie mają pieczęci Boga na czołach. I dano jej nakaz, by ich nie zabijała, lecz aby pięć miesięcy cierpieli katusze. A katusze przez nią zadane są jak zadane przez skorpionia, kiedy ugodzi człowieka. I w owe dni ludzie szukać będą śmierci, ale jej nie znajdą, i będą chcieli umrzeć, ale śmierć od nich ucieknie.” [Ap 9, 1-6]

— Trąba nr 6

Rzeka Eufrat o której mowa poniżej istnieje do dziś. Wypływa z terenu Turcji i płynie przez Syrię i Irak wpadając do rzeki Tygrys, a z niej do Zatoki Perskiej. Mniej więcej 200 km od Eufratu rozciąga się granica Iraku z Iranem. 2000 lat temu granice przebiegały zupełnie inaczej. Czytając więc opisy wydarzeń jakie mają się rozegrać nad rzeką Eufrat, w myślach trzeba uwzględnić także dzisiejszy Iran, a nie tylko Irak, Syrię i Turcję. A wydarzenia te nie pozostawiają złudzeń – opisują 3 wojny (plagi) tworzące jedną dużą światową wojnę. Wojna w Iraku zwana II wojną w Zatoce Perskiej, rozpoczęła się w 2003 r. i zakończyła się obaleniem oraz zabiciem Saddama Husajna – prezydenta Iraku. Wojna w Syrii rozpoczęła się w 2011 r. W Turcji póki co jest spokojnie, a Iran przygotowuje się do wojny. O tym, że będzie to wojna światowa, świadczą słowa „by pozabijając trzecią część ludzi”.

„I szósty anioł zatrząbił: i usłyszałem jeden głos od czterech rogów złotego ołtarza, który jest przed Bogiem, mówiący do szóstego anioła, który miał trąbę: «Uwolnij czterech aniołów, związanych nad wielką rzeką Eufratem!» I zostali uwolnieni czterej aniołowie, gotowi na godzinę, dzień, miesiąc i rok, by pozabijać trzecią część ludzi. A liczba wojsk – konnicy: dwie miriady miriad – posłyszałem ich liczbę. I tak ujrzałem w widzeniu konie i tych, co na nich siedzieli, mających pancerze barwy ognia, hiacyntu i siarki. A głowy koni jak głowy lwów, a z pysków ich wychodzi ogień, dym i siarka. Od tych trzech plag została zabita trzecia część ludzi, od ognia, dymu i siarki, wychodzących z ich pysków. Moc bowiem koni jest w ich pyskach i w ich ogonach, bo ich ogony – podobne do węży: mają głowy i nimi czynią szkodę. A pozostali ludzie, nie zabici przez te plagi, nie odwrócili się od dzieł swoich rąk, tak by nie wielbić demonów ani bożków złotych, srebrnych, spiżowych, kamiennych, drewnianych, które nie mogą ni widzieć, ni słyszeć, ni chodzić. Ani się nie odwrócili od swoich zabójstw, swych czarów, swego nierządu i swych kradzieży.” [Ap 9, 13-21]

„I ujrzałem innego potężnego anioła, zstępującego z nieba, obleczonego w obłok, tęcza była nad jego głową, a oblicze jego było jak słońce, a nogi jego jak słupy ogniste, i w prawej ręce miał otwartą księżeczkę. Nogę prawą postawił na morzu, a lewą na ziemi. I zawołał donośnym głosem tak, jak ryczy Lew. A kiedy zawołał, siedem gromów przemówiło swym głosem. Skoro przemówiło siedem gromów, zabrałem się do pisania, lecz usłyszałem głos mówiący z nieba: «Zapieczętuj to, co siedem gromów powiedziało, i nie pisz tego!» Anioł zaś, którego ujrzałem stojącego na morzu i na ziemi, podniósł ku niebu prawą rękę i przysięgł na Żyjącego na wieki wieków, który stworzył niebo i to, co w nim jest, i ziemię, i to, co w niej jest, i morze, i to, co w nim jest, że już nie będzie zwłoki, ale w dniach głosu siódmego anioła, gdy będzie miał trąbić, misterium Boga się dokona, tak jak podał On dobrą nowinę sługom swym prorokom. A głos, który słyszałem z nieba, znów usłyszałem, jak zwracał się do mnie w słowach: «Idź, weź księgę otwartą w ręce anioła stojącego na morzu i na ziemi!». Poszedłem więc do anioła, mówiąc mu, by dał mi księżeczkę. I rzecze mi: «Weź i połknij ją, a napełni wewnętrzną ci twe gorzycą, lecz w ustach twych będzie słodka jak miód». I wziąłem księżeczkę z ręki anioła i połknąłem ją, a w ustach moich stała się słodka jak miód, a gdy ją spożyłem, gorzycą napełniły się moje wnętrzności. I mówią mi: «Trzeba ci znów prorokować o ludach, narodach, językach i o wielu królach».” [Ap 10, 1-11]

„I siódmy anioł zatrąbił, i w niebie powstały donośne głosy mówiące: «Nastało nad światem królowanie Pana naszego i Jego Pomazańca i będzie królować na wieki wieków». A dwudziestu czterech Starców, zasiadających na tronach swych przed tronem Boga, padło na oblicza i oddało pokłon Bogu, mówiąc: «Dzięki czynimy Tobie, Panie, Boże wszechmogący, Który jesteś i Który byłeś, żeś objął wielką Twą władzę i zaczął królować. I rozgniewały się narody, a nadszedł Twój gniew i pora na umarłych, aby zostali osądzeni, i aby dać zapłatę sługom Twym prorokom i świętym, i tym, co się boją Twojego imienia, małym i wielkim, i aby zniszczyć tych, którzy niszczą ziemię.» [Ap 11, 15-18]

Jest to opis Sądu Ostatecznego.

Nie wolno poniższych wyjaśnień traktować jako nieomylnych. Są one tylko wstępnym szkicem je objaśniającym. Szkic ten może ulec zmianie.

4. Rozdział 12 — 22

Opisują one różne wydarzenia jakie się rozegrają podczas dni ostatnich, ale w sposób „przeplatany”, niechronologiczny. By więc zrozumieć to o czym one mówią, trzeba je podzielić tematycznie. Co ciekawe, nawiązanie do niektórych określeń występuje w księgach prorockich i to głównie dzięki nim, możemy rozszyfrować znaczenie danego symbolu występującego w Apokalipsie św. Jana.

— Księga zapisana wewnątrz i na odwrocie

„Ty więc, synu człowieczy, słuchaj tego, co ci powiem. Nie opieraj się, jak ten lud zbuntowany. Otwórz usta swoje i zjedz, co ci podam». Popatrzyłem, a oto wyciągnięta była w moim kierunku ręka, w której był zwój księgi. Rozwinęła go przede mną; był zapisany z jednej i drugiej strony, a opisane w nim były narzekania, wzdychania i biadania. A On rzekł do mnie: «Synu człowieczy, zjedz to, co masz przed sobą. Zjedz ten zwój i idź przemawiać do Izraelitów!» Otworzyłem więc usta, a On dał mi zjeść ów zwój, mówiąc do mnie: «Synu człowieczy, nasyc łożądek i napelnij wnętrzności swoje tym zwojem, który ci podałem». Zjadłem go, a w ustach moich był słodki jak miód.” [Ez 2, 8 – 3, 3]

Dokładnie to samo zdarzenie opisuje Apokalipsa św. Jana:

„Poszedłem więc do anioła, mówiąc mu, by dał mi książeczkę. I rzecze mi: «Weź i połknij ją, a napelnij wnętrzności twe goryczą, lecz w ustach twych będzie słodka jak miód». I wziąłem książeczkę z ręki anioła i połknąłem ją, a w ustach moich stała się słodka jak miód, a gdy ją spożyłem, goryczą napelnily się moje wnętrzności. I mówią mi: «Trzeba ci znów prorokować o ludach, narodach, językach i o wielu królach».” [Ap 10, 9-12]

W [Ez 2, 8 – 3, 3] czytaliśmy: „był zapisany z jednej i drugiej strony, a opisane w nim były narzekania, wzdychania i biadania”. Dokładnie tę samą księgę opisuje Apokalipsa św. Jana i dodatkowo informuje, że księga ta, była zapieczętowania na 7 pieczęci.

„I ujrzałem na prawej ręce Zasiadającego na tronie księgę zapisaną wewnątrz i na odwrocie zapieczętowaną na siedem pieczęci. I ujrzałem potężnego anioła, obwieszczającego głosem donośnym: «Kto godzien jest otworzyć księgę i złamać jej pieczęć?» A nie mógł nikt - na niebie ani na ziemi, ani pod ziemią – otworzyć księgi ani na nią patrzeć. A ja bardzo płakałem, że nikt nie znalazł się godzien, by księgę otworzyć ani na nią patrzeć. I mówi do mnie jeden ze Starców: «Przestań płakać: Oto zwyciężył Lew z pokolenia Judy, Odrośł Dawida, tak że otworzy księgę i siedem jej pieczęci.»” [Ap 5, 1-5]

Co się rozpoczynało dzieła na Ziemi podczas łamania kolejnych pieczęci, opisywałem wcześniej (w punkcie 2). Nastawały kataklizmy i inne nieszczęścia spadające na ludzi, a to powodowało ich biadolenia, wzdychania oraz narzekania. Jest to idealnie zgodne z tym co napisał prorok Ezechiel w przytoczonym wcześniej fragmencie: „a opisane w nim były narzekania, wzdychania i biadania”. Zatem książeczka którą zjadł Jan, to ta która opisywała wszystkie nieszczęścia ludzi podczas Armagedonu, a która zapieczętowana była na 7 pieczęci i której nikt nie mógł otworzyć prócz Baranka — Lwa z pokolenia Judy, Odrośli Dawida.

Warte zwrócenia uwagi jest jeszcze to, że w Księdze Ezechiela określenie „syn człowieczy” nie odnosi się do Jezusa, lecz jest innym określeniem proroka.

— Orzeł Wielki

„I ujrzałem, a usłyszałem jednego orła lecącego przez środek nieba, mówiącego donośnym głosem: «Biada, biada, biada mieszkańcom ziemi wskutek pozostałych głosów trąb trzech aniołów, którzy mają [jeszcze] trąbić!»” [Ap 8, 13]

Jak widać orzeł ten zna przyszłość, a tylko Bóg zna przyszłość. Zatem orzeł symbolizuje Boga Ojca. O tym, że tak jest, można też utwierdzić się zaglądając do Księgi Ezechiela:

„Powiedz: Tak mówi Pan Bóg: Orzeł wielki, o skrzydłach rozłożystych i długich piórach, pokryty pstrym pierzem, przyleciał nad Liban (...)” [Ez 17, 3]

Orzeł Wielki o którym mowa, to jednocześnie Król Babilonu, ale nie tego który istniał na terenie dzisiejszego Iraku, ale tego przywoływanego w Apokalipsie św. Jana. Skąd to wiadomo? Ano także z Księgi Ezechiela. Wystarczy zestawić powyższy cytat [Ez 17, 3] z tym cytatem:

„(...) Czy nie wiecie, co to oznacza? Powiedz: Oto król babiloński nadciągnął do Jerozolimy (...)” [Ez 17, 12]

Na razie jeszcze nie wiemy, że królem babilońskim jest Bóg Ojciec. Tego dowiemy się za chwilę zestawiając inne cytaty. Na razie tylko widzimy, że w cytatach tych, Liban i Jerozolima oznaczają ten sam region, choć geograficznie Liban jest w Afryce (na zachód od Egiptu), a Jerozolima między Morzem Śródziemnym a Półwyspem Arabskim. Trzeba więc mieć na uwadze, że w prorocत्वach Liban kojarzony jest z Jerozolimą, a ta z kolei nie symbolizuje miasta o nazwie Jerozolima, lecz inne miasto w czasach Armagedonu. Apokalipsa do niej również się odwołuje, ale to pokażę później. Wróćmy teraz do pokazania tego, że król babiloński to Bóg Ojciec. Zestawmy cytaty:

„Oto król babiloński (...) Wziął następnie jednego z potomków królewskich, zawarł z nim przymierze i przysięga go związał (...) On jednak zbuntował się przeciw niemu (...) On odrzucił przysięgę i złamał przymierze (...)” [Ez 17, 12-18]

„Dlatego tak mówi Pan Bóg: Na moje życie! [Skutki] odrzucenia mojej przysięgi i złamania mego przymierza sprowadzę na jego głowę.” [Ez 17, 19]

Słowo „mojej” oznajmia nam, że chodzi o Boga wspomnianego na początku tego cytatu. W cytacie wcześniejszym, tym który zawiera przymierze pod przysięgą, jest król babiloński. Zatem król babiloński, to Bóg Ojciec. Wcześniej wykazałem, że król babiloński jest także przedstawiony jako „Orzeł wielki”. Zatem Orzeł wielki, to także Bóg Ojciec, co potwierdza cytat [Ap 8, 13] o orle znającym przyszłość, wypowiadającym 3 razy słowo „biada”.

Podsumowanie: Orzeł Wielki to Bóg Ojciec. Król babiloński to także Bóg Ojciec. Liban jest łączony z Jerozolimą, choć bliżej nie określono, czym Liban jest. Babilon to miasto którego królem jest Bóg Ojciec. Współcześnie takim miastem jest Watykan.

— Wielki Babilon, kraj kupiecki

W omawianym wcześniej rozdziale 17-stym Księgi Ezechiela, królem babilońskim okazał się być Bóg Ojciec. Babilon zaś został nazwany krajem kupieckim i jednocześnie miastem handlowym:

„Powiedz: Tak mówi Pan Bóg: Orzeł wielki, o skrzydłach rozłożystych i długich piórach, pokryty pstrym pierzem, przyleciał nad Liban i zabrał wierzchołek cedru. Ułamał koniec jego pędów, zaniósł do kraju kupieckiego i złożył go w mieście handlowym.” [Ez 17, 3-4]

„Mówże do ludu opornego: Czy nie wiecie, co to oznacza? Powiedz: Oto król babiloński nadciągnął do Jerozolimy, pochwyił jej króla i jej książąt i zaprowadził ich do siebie, do Babilonu.” [Ez 17, 12]

Watykan to istotnie kraj kupiecki. Nie ma w nim fabryk ani firm cokolwiek produkujących. Wszystko co jest w tym kraju, zostało kupione z zewnątrz, głównie w celu bogatego przyozdobienia wewnętrznej części Bazyliki św. Piotra. Watykan to jedyne na świecie miasto-państwo. Istotnie można go nazwać miastem handlowym jak zrobił to prorok Ezechiel, bo w mieście tym handel głównie pamiątkami z wizyty tam, kwitnie na całego i to w stopniu jeszcze większym, niż w polskim Licheniu. Nazwanie więc Watykanu krajem kupieckim i jednocześnie miastem handlowym jest jak najbardziej słuszne. To jednak nie wszystko na potwierdzenie tego, że Babilon opisywany w Biblijnych prorocत्वach, to Watykan. Apokalipsa św. Jana też o nim wspomina:

„I głosem potężnym tak zawołał: «Upadł, upadł Babilon – stolica.»” [Ap 18, 1],

Watykan jest istotnie stolicą. Rzym którego jest on częścią jest stolicą Włoch, a sam Watykan jest stolicą katolicyzmu i podlegają mu nawet prezydenci państw wyznających tę wiarę. Skupia w sobie wszystkie osoby najważniejsze dla tej wiary z papieżem na czele. Nazwanie go stolicą jest jak najbardziej zasadne (właściwe).

Nie tylko Ezechieli nazywa Babilon krajem kupieckim. Podkreśla to także Apokalipsa św. Jana:

„A kupcy ziemi płaczą i żalą się nad nią, bo ich towaru nikt już nie kupuje: towaru – złota i srebra, drogiego kamienia i perły, bisiuru i purpury, jedwabiu i szkarłat, wszelkiego drewna tujowego i przedmiotów z kości słoniowej, wszelkich przedmiotów z drogiego drewna, spiżu, żelaza, marmuru, cynamonu i wonnej maści amomum, pachnidła, olejku, kadzidła, wina, oliwy, najczystszej mąki, pszenicy, bydła i owiec, koni, powozów oraz ciał i dusz ludzkich. Dojrzały owoc, pożądanie twej duszy, odszedł od ciebie, a przepadły dla ciebie wszystkie rzeczy wyborne i świetne, i już ich nie znajdują. Kupcy tych [towarów], którzy wzbogacili się na niej, staną z daleka ze strachu przed jej katuszami, płacząc i żaląc się, w słowach: "Biada, biada, wielka stolico, odziana w bisiur, purpurę i szkarłat, cała zdobna w złoto, drogi kamień i perłę, bo w jednej godzinie przepadło tak wielkie bogactwo!" A każdy sternik i każdy żeglarz przybrzeżny, i marynarze, i wszyscy, co pracują na morzu, stanęli z daleka i patrząc na dym jej pożaru, tak wołali: "Jakie jest miasto podobne do stolicy?" I rzucali proch sobie na głowy, i wołali płacząc i żaląc się w słowach: "Biada, biada, bo wielka stolica, w której się wzbogacili wszyscy, co mają okręty na morzu, dzięki jej dostatkom, przepadła w jednej godzinie." [Ap 18, 11-19]

Warto tu też zwrócić uwagę na to, że zgodność opisów Babilonu z Apokalipsy z Księgą Ezechiela, utwierdza nas w przekonaniu, że Ezechieli miał na myśli Watykan, a nie starożytny Babilon na terenie dzisiejszego Iraku. Apokalipsa dotyczy czasów ostatecznych, a mimo to wzmiankuje o Babilonie. Nie może więc nim być ten który upadł w III wieku n.e. i już nie powstał. Nie zaszyły też inne wydarzenia które Biblia opisuje jako poprzedzające upadek Babilonu. Gdyby chodziło o starożytny Babilon, to wypełniłoby się dosłownie wszystko co powiedziano na temat sposobu jego zagłady – a tak nie było. Zatem prorocтва przepowiadające upadek Babilonu nie dotyczą się tego Babilonu który leży na terenie dzisiejszego Iraku, lecz Watykanu. Jak więc Biblia przedstawia upadek Watykanu?

„Bo tak powiedział do mnie Pan: «Idź, postaw wartownika, izby doniość, co zobaczy. Gdy ujrzysz poczet jazdy, jeźdźców na koniach parami, jeźdźców na osłach, jeźdźców na wielbłądach, niech patrzy uważnie, z wielką uwagą!» I zwołał strażnik: «Na wieży strażniczej, o Panie, stoję ciągle we dnie, na placówce mej warty co noc jestem na nogach». A oto przybywają jezdni, jeźdźcy na koniach parami. Odezwał się jeden i rzekł: «Upadł Babilon, upadł, i wszystkie posągi jego bożków strzaskane na ziemi!» [Iz 21, 6-9]

Do tego powyższego cytatu nawiązuje też Apokalipsa św. Jana. Powyższych jeźdźców na koniach, osłach i wielbłądach zastępuje trzema jeźdźcami na koniach, w pancerzach barwy ognia, hiacyntu i siarki symbolizujących 3 plagi wychodzące z pysków koni (demonów):

„I szósty anioł zabrał: i usłyszałem jeden głos (...) «Uwolnij czterech aniołów, związanych nad wielką rzeką Eufratem!» I zostali uwolnieni czterej aniołowie, gotowi na godzinę, dzień, miesiąc i rok, by pozabijać trzecią część ludzi. A liczba wojsk – konnicy: dwie miriady miriad – postyszałem ich liczbę. I tak ujrzałem w widzeniu konie i tych, co na nich siedzieli, mających pancerze barwy ognia, hiacyntu i siarki. A głowy koni jak głowy lwów, a z pysków ich wychodzi ogień, dym i siarka. Od tych trzech plag została zabita trzecia część ludzi, od ognia, dymu i siarki, wychodzących z ich pysków. Moc bowiem koni jest w ich pyskach i w ich ogonach, bo ich ogony – podobne do węży: mają głowy i nimi czynią szkodę. A pozostali ludzie, nie zabici przez te plagi, nie odwrócili się od dzieł swoich rąk, tak by nie wielbić demonów ani bożków złotych, srebrnych, spiżowych, kamiennych, drewnianych, które nie mogą ni widzieć, ni słyszeć, ni chodzić. Ani się nie odwrócili od swoich zabójstw, swych czarów, swego nierządu i swych kradzieży.” [Ap 9, 13-21]

Zwróćmy tu uwagę na to, że na początku tego cytatu jest sformułowanie: „czterech aniołowie”, a dalszy opis dotyczy się 3-ch plag. Co z czwartym aniołem?

Upadek Watykanu jest też opisany w całym rozdziale 13-ym Księgi Izajasza, ale by dobrze zrozumieć jego słowa, rozdział ten będę omawiać fragmentami:

„Wyrok na Babilon, który ujrzysz Izajasz, syn Amosa. Na tejże górze zatknijcie znak, podnieście okrzyk wojenny; dajcie znak ręką, by weszli w bramy książęce. Ja dałem rozkaz moim poświęconym; z powodu mego gniewu zwołałem moich wojowników, radujących się z mej wspaniałości. Uwaga! Gwar na górach, jakoby tłumu mnogiego. Uwaga! Wrzawa królestw, sprzymierzonych narodów. To Pan Zastępów robi przeгляд wojska do bitwy. Przychodzą z dalekiej ziemi, od granic nieboskłonu, Pan i narzędzia Jego gniewu, aby spustoszyć całą ziemię.” [Iz 13, 1-5]

Sformułowania „gwar w górach” oraz „wrzawa królestw” dotyczą się nastania dnia rozliczenia ludzi, tuż przed końcem okresu panowania antychrysta. Stąd słowa „przeгляд wojska do bitwy”. Wojskiem tym nie muszą jednak być aniołowie. Jest wyraźnie napisane, że będą one „z dalekiej ziemi”, co sugeruje, że będą to albo wojska z Azji Wschodniej np. Chin lub Korei, albo z krajów islamskich. Słowa „sprzymierzonych narodów” odnoszą się albo do Unii Europejskiej, albo do ONZ, albo do NATO. Sugerują więc, że wydarzenia te rozegrają się minimum w XX wieku.

„Zawycie, bo bliski jest dzień Pański, nadchodzi jako klęska z rąk Wszechmocnego. Dlatego wszystkie ręce opadają, topnieją wszystkie serca ludzkie. [Oni] truchleją... ogarniają ich meki i boleści, wiją się z bólu jak ta, która rodzi; jeden na drugiego patrzy z osłupieniem, oblicza ich są w płomieniach. Oto dzień Pański nadchodzi okrutny, najwyższe wzburzenie i straszny gniew, żeby ziemię uczynić pustkowiem i wygładzić z niej grzeszników.” [Iz 13, 6-9]

Teksty podkreślone powyżej na czerwono i na niebiesko nawiązują do poniższych cytatów:

„Potem wielki znak się ukazał na niebie: Niewiasta obleczona w słońce i księżyc pod jej stopami, a na jej głowie wieniec z gwiazd dwunastu. A jest brzemienna. I woła cierpiąc bóle i meki rodzenia. (...) A Niewiasta zbiegła na pustynie, gdzie miejsce ma przygotowane przez Boga, aby ją tam żywiono przez tysiąc dwieście sześćdziesiąt dni. (...) I dano Niewieście dwa skrzydła orła wielkiego, by na pustynie leciała na swoje miejsce, gdzie jest żywiona przez czas i czasy, i połowę czasu, z dala od Węża.” [Ap 12, 1-14]

Wcześniej już pokazywałem, że orzeł wielki symbolizuje Boga Ojca. Co symbolizuje Niewiasta, powiem później.

„Słowo, jakie powiedział Pan o Babilonie, o ziemi chaldejskiej, za pośrednictwem Jeremiasza proroka: Ogłoście wśród narodów i obwieszajcie! Wzniesicie znak i głoście! Bez obstępów mówcie: «Babilon zdobyty! Bel pohańbiony! Merodak rozbity! Bóstwa ich są okryte hańbą, pokruszone zostały ich bałwany!» Albowiem zbliża się przeciw niemu naród z północy, który zamieni jego kraj w pustynie. Nie będzie w nim nikt zamieszkiwał: od człowieka aż do zwierzęcia [wszyscy] uciekną i odejdą.” [Jr 50, 1-3]

„Bo gwiazdy niebieskie i Orion nie będą jaśniały swym światłem, słońce się zaćmi od samego wschodu, i swoim blaskiem księżyc nie zaświeci. Ukarzę Ja świat za jego zło i niegodziwość za ich grzechy. Położę kres pysze zuchwałych i dumę okrutników poniżej. Uczynię człowieka rzadszym niż najczystsze złoto, i śmiertelnika – droższym niż złoto z Ofiru. Dlatego niebiosa się poruszają i ziemia się wstrząśnie w posadach, na skutek oburzenia Pana Zastępów, gdy rozgorzeje gniew Jego.” [Iz 13, 10-13]

Wzmianka o Orionie (nazwie konstelacji gwiazdnej) występuje w kilku miejscach Biblii:

„W mgnieniu oka On przesunie góry i zniesie je w swoim gniewie, On ziemię poruszy w posadach: i poczną trzeszczeć jej słupy. On słońcu zabroni świecić, na gwiazdy pieczęć nałoży. On sam rozciąga niebiosa, kroczy po morskich głębinach; On stworzył Niedźwiedzicę, Oriona, Plejady i Strefy Południa. On czyni cuda niezbadane, nikt nie zliczy Jego dziwów.” [Hi 9, 5-10]

„Czy połączysz gwiazdy Plejad? Rozluźnisz więzy Oriona? Czy wypuścisz o czasie Gwiazdę Poranną? I wywiedziesz Niedźwiedzicę z dziećmi?” [Hi 38, 31-32]

„Prawość obracacie w piołun, a sprawiedliwość depczecie po ziemi. To Ten, który uczynił Plejady i Oriona, który przemienia ciemności w poranek, a dzień w noc zaciemnia, Ten, który wzywa wody morskie i rozlewa je po powierzchni ziemi – Pan jest imię Jego.” [Am 5, 7-8]

Apokalipsa mówi dokładnie to samo, co wspomniana wyżej Księga Izajasza:

„(...) stało się wielkie trzęsienie ziemi i słońce stało się czerwone jak włosieny wór, a cały księżyc stał się jak krew. I gwiazdy spadły z nieba na ziemię,” [Ap 6, 12-13]. Porównaj z [Am 8, 7].

„(...) i została rażona trzecia część słońca i trzecia część księżyca i trzecia część gwiazd, tak iż zaćmiła się trzecia ich część i dzień nie jaśniał w trzeciej swej części, i noc – podobnie.” [Ap 8, 12] Porównaj z [Mt 24, 29] oraz z [Łk 21, 25].

„I piąty anioł zabrał: i ujrzałem gwiazdę, która z nieba spadła na ziemię, i dano jej klucz od studni Czeluści. I otworzyła studnię Czeluści, a dym się uniośł ze studni jak dym z wielkiego pieca, i od dymu studni zaćmiło się słońce i powietrze. A z dymu wyszła szarańcza na ziemię, i dano jej moc” [Ap 9, 1-3]

„I ujrzałem: gdy otworzył pieczęć szóstą, stało się wielkie trzęsienie ziemi i słońce stało się czarne jak włosieny wór, a cały księżyc stał się jak krew. I gwiazdy spadły z nieba na ziemię, podobnie jak drzewo figowe wstrząsane silnym wiatrem zrzuca na ziemię swe niedojrzałe owoce” [Ap 6, 12-13]

Dalsze wydarzenia powiązane z upadkiem Watykanu:

„I stanie się tak: jak gazela zgubiona i jak trzoda, której nikt nie chwytą, każdy powróci do swego narodu, każdy ucieknie do swojego kraju. Każdy odszukany będzie przebity, każdy złapany polegnie od miecza. Dzieci ich będą roztrząskane w ich oczach, ich domy będą splądrowane, a żony – zgwałcone. Oto Ja pobudzam przeciw nim Medów, którzy nie cenią sobie srebra ani w złocie się nie kochają. Wszyscy chłopcy będą roztrząskani, dziewczynki zmiżdżone. Nad noworodkami się nie ulitują, ich oko nie przepuści także niemowlętom. Wtedy Babilon, perła królestw, klejnot, duma Chaldejczyków, stanie się jak Sodoma i Gomora, gdy ją Bóg wywróci. Nie będzie nigdy więcej zamieszany ani zaludniony z pokolenie w pokolenie. Nie rozbije tam Arab namiotu ani pasterze nie staną na postój. Dzięki zwierz tam mieć będzie swe leże, sowy napełnią ich domy, strusie się tam zagnieżdżą i kozły będą harcować. Szakale nawoływać się będą w ich patachach i hieny wyjąc w ich przepysznych gmachach. Godzina jego się zbliża, jego dni nie będą przedłużone.” [Iz 13, 14-22]

Co na to Apokalipsa?

„I głosem potężnym tak zawołał: «Upadł, upadł Babilon – stolica. I stała się siedliskiem demonów i kryjówką wszelkiego ducha nieczystego, i kryjówką wszelkiego ptaka nieczystego i budzącego wstręt, bo winem zapalczowości swojego nierządu napoiła wszystkie narody, i królowie ziemi dopuścili się z nią nierządu, a kupcy ziemi wzbogacili się ogromem jej przepychu.» [Ap 18, 2-3]

Prorok Jeremiasz, też mówi o upadku Watykanu:

„Ukazał Pan naszą sprawiedliwość. Chodźmy, głosmy na Syjonie dzieło Pana, Boga naszego! Ostrzcie strzały, przygotujcie tarcze! Pan pobudza ducha króla Medii, bo jego zamiary dotyczą zniszczenia Babilonu; jest to zemsta Pana, zemsta za Jego świątynię. Podnieście znak przeciw murom Babilonu, wzmocnijcie strażę! Postawcie posterunki, przygotujcie zasadzki! Jak bowiem postanowił Pan, tak wprowadza w czyn to, co ogłosił przeciw mieszkańcom Babilonu. Ty, co mieszkasz nad wielkimi wodami, wielkie skarby posiadasz: nadszedł twój kres, dopełniła się twa miara.” [Jr 51, 10-13]

A potwierdza to Apokalipsa św. Jana:

„Potem przyszedł jeden z siedmiu aniołów, mających siedem czasz, i tak odezwał się do mnie: «Chodź, ukażę ci wyrok na Wielką Nierządnicę, która siedzi nad wielu wodami.” [Ap 17, 1]

Później wykażę, że Wielką Nierządnicą jest wiara katolicka.

„Pan Zastępów przysiągł na swe imię: Nieuchronnie napełnię ciebie ludźmi jak szarańcza, i podniosą nad tobą okrzyk wojenny.” [Jr 51, 14]

„I piąty anioł zatrąbił: i ujrzałem gwiazdę, która z nieba spadła na ziemię, i dano jej klucz od studni Czułości. I otworzyła studnię Czułości, a dym się uniosł ze studni jak dym z wielkiego pieca, i od dymu studni zaćmiło się słońce i powietrze. A z dymu wyszła szarańcza na ziemię, i dano jej moc, jaką mają ziemskie skorpiony. I powiedziano jej, by nie czyniła szkody trawie na ziemi ani żadnej zieleni, ani żadnemu drzewu, lecz tylko ludziom, którzy nie mają pieczęci Boga na czołach. I dano jej nakaz, by ich nie zabijała, lecz aby pięć miesięcy cierpieli katusze. A katusze przez nią zadane są jak zadane przez skorpionia, kiedy ugodzi człowieka. I w owe dni ludzie szukać będą śmierci, ale jej nie znajdują, i będą chcieli umrzeć, ale śmierć od nich ucieknie” [Ap 9, 1-6]

W dalszych werszetach Apokalipsa św. Jana podaje wygląd szarańczy opisując ją w sposób niezrozumiały dla współczesnego człowieka:

„A wygląd szarańczy – podobne do koni uszykowanych do boju, na głowach ich jakby wieńce podobne do złota, oblicza ich jakby oblicza ludzi, i miały włosy jakby włosy kobiet, a zęby ich były jakby zęby lwów, i przody tułowi miały jakby panczerze żelazne, a łoskot ich skrzydeł jak łoskot wielokonných wozów, pędzących do boju. I mają ogony podobne do skorpionowych oraz żądła; a w ich ogonach jest ich moc szkodenia ludziom przez pięć miesięcy. Mają nad sobą króla – anioła Czułości; imię jego po hebrajsku: ABADDON, a w greckim języku ma imię APOLLYON.” [Ap 9, 7-11]

Świadkowie Jehowy uważają, że to oni są szarańczą opisaną w Apokalipsie św. Jana. Ja opis szarańczy postrzegam bardziej jako armię żołnierzy mających na sobie jakieś supernowoczesne „kombinezony” ułatwiające walkę z wrogiem, wydające dźwięk przy poruszaniu się. Świadkowie Jehowy uważają również, że wspomniany Abaddon to Jezus. Tymczasem rozdział 26-ty Księgi Hioba, wyraźnie mówi, że dla Boga Ojca, Szeol jest nagi, a Abaddon który w nim jest bez zasłony:

„Szeol dla Niego jest nagi, Abaddon jest bez zasłony.” [Hi 26, 6]

Szeol to jedno z kilku określeń piekła. Jest dnem Otchłani i stanowi z nią całość, tak jak brzegi szklanki stanowią całość z jej dnem. Pod nim znajduje się tylko Tartar. Opisałem to gdy omawiałem piekło w ujęciu Biblii. Zatem Abaddon to nie Jezus, lecz demon. W lipcu lub sierpniu 2012 r. poznałem poprzez forum internetowe pewną użytkowniczkę, która jest opętana przez 7 demonów. Co jakiś czas chodzi na egzorcyzmy. Na jednym z tych egzorcyzmów, demony w niej siedzące ujawniły swe imiona: Abaddon, Lucyfer, Mefisto, Sedit, Lilith, Belial, Samael.

„To mówi Pan: Oto sprowadzę na Babilon i na mieszkańców Chaldei niszczący wiatr. Poślę do Babilonu tych, co przesiewają [zboże], i przesiewą go, i spustoszą ziemię, bo się zewsząd zwrócą przeciw niemu w dniu klęski. Niech żaden z łuczników nie napina swego łuku ani niech się nie przechwala swoim pancerzem! Nie oszczędzajcie jego młodzieży, zniszczcie całe jego wojsko! Legna zabici w ziemi chaldejskiej, przebici na jej ulicach. Bo nie owdowił ani Izrael, ani Juda po swoim Bogu, Panu Zastępów. Kraj zaś ich jest przepętiony winą wobec Świętego Izraela. Uciekajcie ze środka Babilonu! Każdy niech ratuje swe życie! Nie gińcie z powodu jego grzechu! Nastąpi bowiem czas odwetu u Pana, daje On mu zapłatę za to, co uczynił. Babilon był w ręku Pana złotym kielichem, upaiającym całą ziemię. Jego wino piły wszystkie narody, dlatego w szaf popadły.” [Jr 51, 1-7]

Ziemia chaldejska, to teren na którym leży Watykan. Wiadomo to z tego cytatu:

„Słowo, jakie powiedział Pan o Babilonie, o ziemi chaldejskiej” [Jr 50, 1]

O uciekaniu z Watykanu mówi również Apokalipsa św. Jana:

„I usłyszałem inny głos z nieba mówiący: «Ludu mój, wyjdźcie z niej, byście nie mieli udziału w jej grzechach i żadnej z jej plag nie ponieśli: bo grzechy jej narosły – aż do nieba, i wspomniął Bóg na jej zbrodnie. Odpłaćcie jej tak, jak ona odpłacała, i za jej czyny oddajcie podwójnie: w kielichu, w którym przyrządziła wino, podwójny dział dla niej przyrządźcie! Ile się wstawiła i osiągnęła przepychu, tyle jej zadajcie katuszy i smutku! Ponieważ mówi w swym sercu: "Zasiadam jak królowa i nie jestem wdową, i z pewnością nie zaznam żałoby", dlatego w jednym dniu nadejdą jej plagi: śmierć i smutek, i głód; i będzie ogniem spalona, bo mocny jest Pan Bóg, który ją osądził.” [Ap 18, 4-8]

„Uciekajcie z Babilonu, uchodźcie z ziemi chaldejskiej, bądźcie jak barany na czele stada!” [Jr 50, 8]

U proroka Jeremiasza czytamy: „Babilon był w ręku Pana złotym kielichem”. W Apokalipsie św. Jana:

„A Niewiasta była odziana w purpurę i szkarłat, cała zdobna w złoto, drogi kamień i perły, miała w swej ręce złoty puchar pełen obrzydliwości i brudów swego nierządu. A na jej czole wypisane imię – tajemnica: "Wielki Babilon. Macierz nierządnicy i obrzydliwości ziemi". I ujrzałem Niewiastę pijaną krwią świętych i krwią świadków Jezusa, a widząc ją bardzo się zdumiałem.” [Ap 17, 4-6]

Później wyjaśnię, że Niewiasta to Rzym, a purpura i szkarłat to kolory szat biskupich i kardynalskich.

„A wielkie miasto rozpadło się na trzy części i miasta pogan runęły. I wspomniął Bóg na Wielki Babilon, by mu dać kielich wina – gniewu zapalczowości swej.” [Ap 16, 19]

W Apokalipsie św. Jana mamy też odniesienie do słów: „[babilońskie] wino piły wszystkie narody, dlatego w szaf popadły”:

„«Upadł, upadł wielki Babilon, co winem zapalczowości swego nierządu napoił wszystkie narody!»” [Ap 14, 8]

„(...) «Chodź, ukażę ci wyrok na Wielką Nierządnicę, która siedzi nad wielu wodami, z którą nierządu się dopuścili królowie ziemi, a mieszkańcy ziemi się upili winem jej nierządu». I zaniósł mnie w stanie zachwycenia na pustynię.” [Ap 17, 1-3]

Wielka Nierządnica to wiara katolicka, ale to wykażę później. Mnogie wody symbolizują tłumy, narody, języki, czyli ludzi z całego świata. To również wykażę i poprę odpowiednimi cytatami.

Upadek Babilonu będzie szybki i niespodziewany. Píše o tym zarówno prorok Jeremiasz jak i Jan w swej Apokalipsie:

„Niespodziewanie upadł i załamał się Babilon: podnieście nad nim lament! Weźcie balsam na jego ranę, może odzyska zdrowie. Staraliśmy się Babilon uzdrowić, lecz się nie dał wyleczyć. Porzućmy go! Niech każdy idzie do swej ziemi! Albowiem sąd nad nim dosięga nieba i aż w obłoki się wznosi.” [Jr 51, 8-9]

„Biada, biada, wielka stolico, odziana w bisior, purpurę i szkarłat, cała zdobna w złoto, drogi kamień i perłę, bo w jednej godzinie przypadło tak wielkie bogactwo!” A każdy sternik i każdy żeglarz przybrzeżny, i marynarze, i wszyscy, co pracują na morzu, stanęli z daleka i patrząc na dym jej pożaru, tak wołali: „Jakież jest miasto podobne do stolicy?” I rzucali proch sobie na głowy, i wołali płacząc i żaląc się w słowach: „Biada, biada, bo wielka stolica, w której się wzbogacili wszyscy, co mają okręty na morzu, dzięki jej dostatkowi, przepadła w jednej godzinie.” [Ap 18, 16-19]

Prorok Jeremiasz nazywa Watykan „płonącą górą zagłady”.

„(...) Izrael zaś jest szczepem Jego dziedzictwa, Pan Zastępów Jego imię. Byłeś dla mnie młotem – narzędziem wojny. Miałem tobie narody, burzyłem tobie królestwa. Miałem tobie konia i jeźdźca, miałem tobie wóz i jego woźnicę. Miałem tobie męża i kobietę, miałem tobie starca i dziecko, miałem tobie młodzieńca i dziewicę. Miałem tobie pasterza i jego trzodę, miałem tobie rolnika i jego zaprzęg, miałem tobie rządców i kierowników. Odplączę Babilonowi i wszystkim mieszkańcom Chaldei za wszystko zło wyrządzone Syjonowi na waszych oczach – wyrocznia Pana. Oto Ja na ciebie, góra zagłady – wyrocznia Pana – która wyniszczyłaś całą ziemię, wyciągnę na ciebie rękę i zepchnę cię ze skały, czyniąc cię górami płonącymi. Nie będą brać z ciebie kamienia węgielnego ani kamienia pod fundament, ale będziesz opuszczona na wieki, wyrocznia Pana.” [Jr 51, 19-26]

Dokładnie o tej samej płonącej górze wspomina też Apokalipsa św. Jana:

„I drugi anioł zatrąbił: i jakby wielka góra płonąca ogniem została w morze rzucona, a trzecia część morza stała się krwią i wyginęła w morzu trzecia część stworzeń – te, które mają dusze – i trzecia część okrętów uległa zniszczeniu.” [Ap 8, 8-9]

Słowa „ze skały” nawiązują zaś do tego cytatu:

„Otoż i Ja tobie powiadam: Ty jesteś Piotr [czyli Skała], i na tej Skale zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne go nie przemogą.” [Mt 16, 18]

c.d.n

Autor: Xdm
sierpień 2012

e-mail: 55Xdm55+Biblia@gmail.com

Moje artykuły:

1. Czym jest Królestwo Boże?
<http://biblijna.strefa.pl/Biblia%20-%20Krolestwo%20Boze.pdf>
2. Czy piekło istnieje?
<http://biblijna.strefa.pl/Biblia%20-%20Pieklo.pdf>
3. Ciało Jezusa i Krew Jego Przymierza to prawdziwe Jego Ciało i Krew, czy tylko symbol Jego Ciała i Jego Krwi?
<http://biblijna.strefa.pl/Biblia%20-%20Eucharystia.pdf>
4. Maryja nie uprawiała seksu aż do swej śmierci, czy tylko do momentu urodzenia Jezusa?
<http://biblijna.strefa.pl/Biblia%20-%25dziewictwo%20Maryi.pdf>
5. Czy w Biblii jest coś o czyścicu?
<http://biblijna.strefa.pl/Biblia%20-%20Czysciec.pdf>
6. Ciekawe cytaty z Biblii
<http://biblijna.strefa.pl/Biblia%20-%20Roznosci.pdf>
7. Co Biblia naucza o Bogu Ojcu?
<http://biblijna.strefa.pl/Biblia%20-%20Bog%20Ojciec.pdf>

Strony partnerskie

- <http://matematyka.strefa.pl> → darmowe e-booki wyjaśniające matematykę na chłopski rozum